

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triumphvs Sacer Sanctorvm

Halloix, Pierre

Antverpiæ, 1617

Cap. 8. Earumdem à sacello ad portam Atrebatensem deportatio,
supplicatio, comitatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44013

86 TRIUMPHVS SACER
altera præstabilior, ipsius S. TARENTIANE
sacrum corpus vectabat. In eam ipse R.^{mus}
Præful Atrebatensis stipatus duobus So-
cietatis Rectoribus Duacensi & Atreba-
tensi conscendit. Sedebat in ipsius fronte
similiter atque in alterâ vnus è Societate
lineâ candidâ superindutus salutiferum
signum gestans, cui propinqua lampas san-
ctis exequijs prælucebat. Hoc apparatus
iter sumus ingressi, quo comitatu iam
scribam.

CAPVT OCTAVVM.

*Sacrorum corporum à sacello Societatis ad
portam Atrebatensem deportatio, sup-
plicatio, comitatus.*

TOTA, quæ sacris mysteriis &
concioni interfuerat, multitu-
do, licet deuotioni & pietati sa-
tis dedisse in sacello videri pos-
set, tamen vnâ cum sacris corporibus, nō
è sacello tātum, sed etiam ex vrbe se effu-
dit. Plateæ, quâ transeundum fuit, hinc
inde, aut virentibus ramis, aut præstanti-
bus tapetijs, aut piis Sanctorū imaginibus,
lætitiâ, hilaritatem, religionem testa-
bantur. Multus populus cum facibus an-
tecessit, multus cum precibus est conse-
cutus. Nam è studiosis fuere inter facife-
ros

ros haud pauciores trecentis: istos sequebantur viri è ciuitate voluntarij: hos Magistri & Patres Societatis tedis omnes instructi, & honoris gratiâ colluminantes. Quibus succedebant propè à capsis sacris, qui vocum, cornuumque amicâ concordia festoque concentu personarent. Cuius æmula harmoniæ, quando templum propter viam occurrebat, æra campana suos ex altis turribus modulatorios cantus gratulantium more committebant. Porro quot in eâ viâ ad portam vsque vrbs domus ciuium erant (& erant sanè ob plurimum vicorum intercapedinem admodum multæ) tot è singulis ad demigrantes reliquias erant accursus, tot salutationes, tot datis receptisque rosariis antiquæ testimonia religionis. Sic ibamus, cum ecce è foro expediti in equis aduolare ad comitatum nobiles Artesiæ proceres, quos ipse totius eius terræ ac prouinciæ gubernator Illustrissimus, atq; Excellētissimus Princeps Ligniacus, velleris aurei Eques illustrem pompæ accessionem ducebat, ipse decus & ornamentum longè præcipuum. Qui postquam in primo occurso salutauere, tum se post rhedas sacrorum ossium baiulas, comitaturi receperunt. Noluit videlicet sine his Artesiæ luminibus,

bus, neque TERENTIANS ipse, neque eius consors Martyrij, in triumphum ex Artesianis finibus discedere, sed eos voluit, sibi vt obuiam venirent & beneuoli occursum fructum mererentur, sui è solo hospitali excessus certiores facere, & velut amicum vale, fidis probisque hospitibus, dicere. Beatos verò vos, ô perillustres ac generosi Proceres tali in Sanctos officio, tali ad amicos Dei occursum, atque haud scio, an vlla vos militaris expeditio beatiore efficere possit, quàm vna illa hodiernæ vestræ pietatis, acceptæ Deo, gratæ sanctis, laudatæ hominibus, effecerit. In quo sanè non plus vos honoris Cælitibus attulistis, quàm ipsi ab iisdem recepistis. Est enim, est quidem honos ipsorum Martyrum, tales nancisci principum virorum occursum honorarios, & tam magnus, quàm ij magni, qui occurrunt: sed ipsorum tamen tantis purpuratis, & in celo iam regnantibus obuiantium longè & amplior honos & fructus vberior: tãto scilicet, quanto ipsi Martyres iam victores, iam triumphantes, hominibus terrenis adhuc certantibus, adhuc periclitantibus antecellunt, plusquæ pollent. Sic ergò ad portas vrbs cum Artesiæ gloriâ, & flore nobilitatis processum est. Quò
per

per densam & vndiquaque confluentem
 turbam vt peruentum, (nam procul ab
 æde illâ sacrâ & Martyrum hospitiâ abe-
 rat) tum tediferis datum signum, vti cum
 domesticâ nostrorum & aliorum ciuium
 turbâ, qui hæctenus comitati fuerunt, re-
 trò abirent: iam officio suo abundè per-
 functos esse: non de fore extra urbem per
 vias, qui occurrerent, qui comitarentur.
 Nam & è venerabilibus Collegij Cathed-
 ralis Canonicis nonnulli & equo, & rhe-
 dâ, itemquæ alij ciuium Atrebatensium
 (præter eos, qui vsque ab Duaco primâ
 luce aduenerant) comites se per totum
 iter applicuerant: vt nihil necesse foret
 vlterius præsertim teneros adölescentes,
 cum ardētibus tedis & pedites & ieiunos
 proficisci. Illïc ergo resonantibus super
 urbis portas buccinis lituisquæ, sic est
 facta discessio, vt tamen plurimi, pars ad
 quingentos, pars ad mille passus, cum fla-
 granti face præcurrerent, etiamquæ vlte-
 riùs nonnulli, donec ipsa teda fieret con-
 sumpta suaue in conspectu Dei & Sancto-
 rum eius holocaustum. Nobiles extra
 portam aliâ, quàm nos pro rhedarum cõ-
 moditate ceperamus, viâ præuolarunt,
 iam à latere, iam à fronte obequitantes,
 donec tandem in mediis agris, quarto cir-
 citer

citer

citer ab vrbe stadio equis exilientes ad pedestrem Sanctorum Martyrum venerationem atq; cultum ordine descenderunt valedicturi: primus Illustrissimus atque Excellentissimus Princeps, vt dignitate, sic pietatis officio; deinde Nobilissimus D. Baro Aussiaeus Lendij Gubernator, Illustris Vicecomes D. de Lathieuloy, Generosissimus D. de Nieurlet, aliq̄ue prænobiles eius terræ iuuenes, Artesiæ flos, rami Martis, olim præclara, vt viros ætatis, & pietatis initia spondent, Christianæ religionis incrementa.

CAPVT NONVM.

A portâ urbis Atrebatensis vsque ad fines Catuacenos iter, & pagorum occurfus.

AM hinc comitatus & occurfus extra ciuitatem breuiter narrare aggrediar. Primus qui occurrit pagus Atrebato Duacum tendentibus nomen habet D. Laurentij, medio ab vrbe milliari distans. Inde obuiam loci sacerdos cum magno rusticanæ plebis examine processit. Crux agmini præferebatur: ipse in albâ & stolâ incedebat, cæteri ponè sequebantur. Vt coram fuit, flexis poplitibus corpora Martyrum veneratus, ex antiquo more thus adoleuit:
deinde